

ОБЩЪ ВОЙНИШКИ УЧЕБНИКЪ

ИЗДАНИЕ НА ВОЕННО-ИЗДАТЕЛСКИ ФОНДЪ

Фотомитно издание, 2020 г.

ISBN: 978-619-7496-57-4

Художник на корица:
Николета Бойчева

Обработка на изображения:
Александра Младенова

Формат: 60/90/16
Печатни коли: 13

Издава:

„БИ 93“ ООД
София, ул. „Загоре“ 3

www.bulgarianhistory.org
www.bulgarianhistory.shop

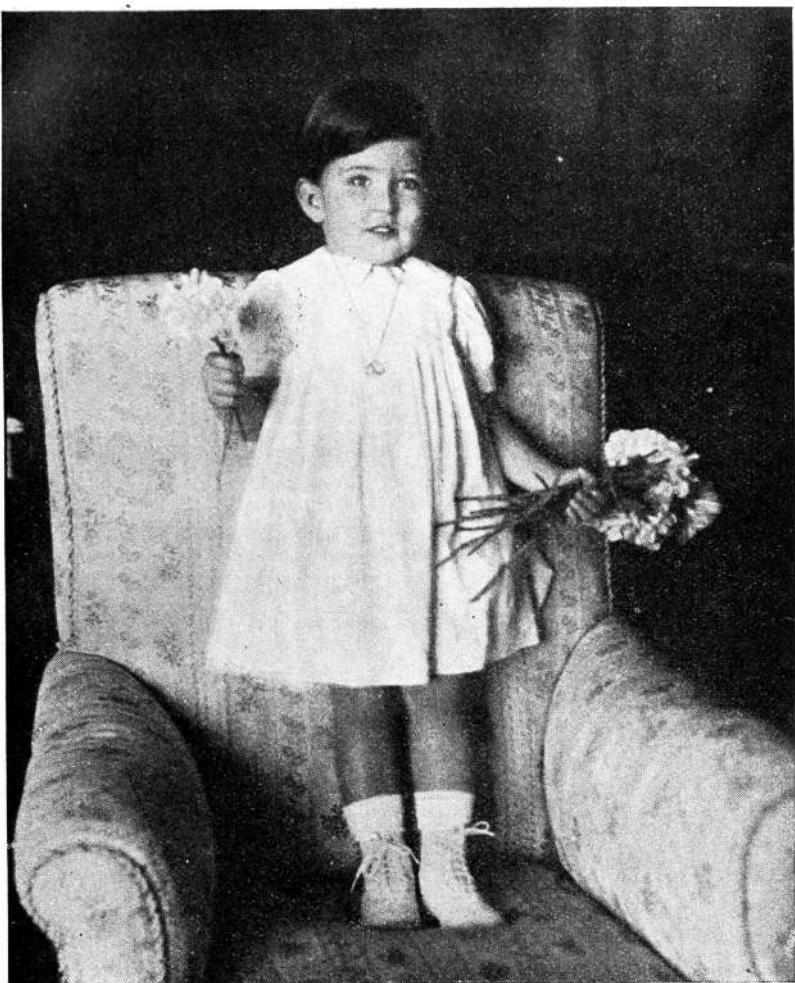
Печат:
„Фолиарт“ ООД

Нейно Величество Иоанна
царица на българите

Негово Величество Борисъ III
царь на българите

Найно Царско Височество

Княгиня Мария Луиза

Негово Величество Фердинандъ I

Царь-баша

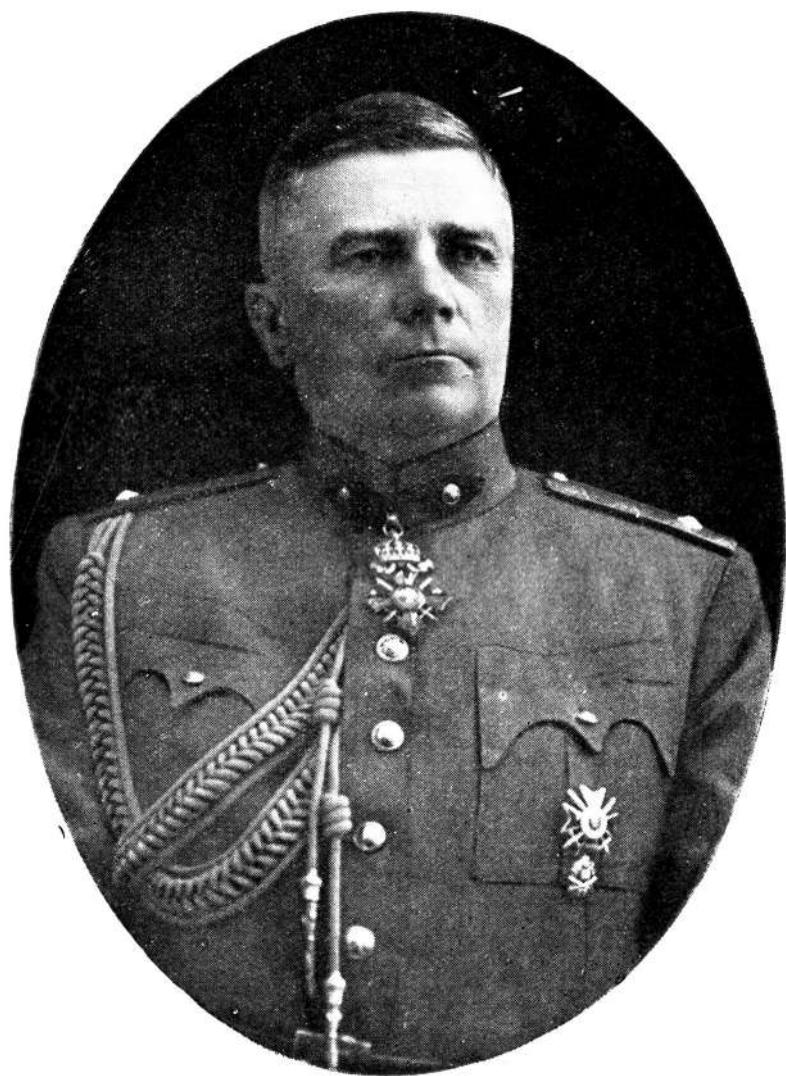
Негово Царско Височество
Князъ Кирилъ Преславски

Нейно Царско Височество
Княгиня Евдокия

Нейно Царско Височество
Княгиня Наденда

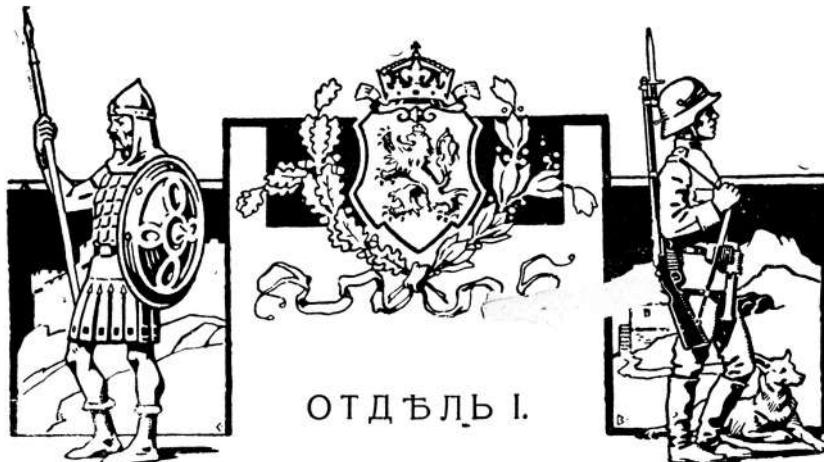
ГЕНЕРАЛЪ-МАЙОРЪ
ЛУКОВЪ ХР.

Министъръ на Войната

ГЕНЕРАЛЪ-ЛЕЙТЕНАНТЪ
ГЕОРГИЕВЪ Т.

Началникъ Щаба на Армията

ОТДѢЛЪ I.

ОБЩИ СВЕДЕНИЯ ЗА ВОЕННАТА СЛУЖБА

А. ПЪРВОНАЧАЛНО ЗАПОЗНАВАНЕ СЪ ВОЕННАТА
СЛУЖБА

Б. УСТРОЙСТВОТО И ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ВОЙСКАТА

А. Първоначално запознаване съ военната служба

Войникътъ е стражъ на Отечеството. Съ оржжие въ ръка той бранит Родината отъ вътрешни и външни врагове и е готовъ да даде за нея и живота си.

Войникътъ е човѣкъ, който не живѣе за себе си; той живѣе за другите и умира за тѣхното добро.

Младежите ставатъ войници щомъ постъпятъ въ казармата. Докато не е положилъ клетва за вѣрностъ на Царя и Отечеството, войникътъ се нарича *младъ войникъ*. Следъ това става *редникъ*.

Презъ всичкото време на службата си въ казармата, войникътъ трѣбва да помни, че преди него въ сѫщата казарма сѫ служили неговите близки — баща, братя, роднини. Той трѣбва да следва тѣхния примѣръ, да подражава на добритѣ имъ дѣла и дори да бѫде по-добъръ и по-достоенъ войникъ отъ тѣхъ.

Взаимно опознаване между войниците и начальствувашите лица. Още въ първите дни на службата си войникътъ ще има нужда отъ съветите на своите начальници. За това той трѣбва да ги опознае добре: кои сѫ, отгде сѫ, колко сѫ служили, иматъ ли отличия по службата и какви сѫ тѣ. За своите другари той трѣбва да знае: кои сѫ, отгде сѫ родомъ, каквъ занаятъ иматъ. Младиятъ войникъ трѣбва да изучи другарите си добре, да узнае навиците и характерите имъ, за да може при нужда да имъ помога. Щомъ постъпли въ казармата, всички войници влизат въ голѣмото ротно семейство; заедно съ всичките си другари ще се учи, заедно съ тѣхъ ще носи тежестите на службата, заедно съ тѣхъ ще скърби и ще се весели.

Между живота въ казармата и живота у дома има голѣма разлика, която всѣки новодошелъ въ казармата я чувствува. Въ първите дни всичко му се вижда трудно, но после привика. Всички войници обикновено казармата, защото животътъ въ нея е много хубаво нареденъ. За всичко има време: и за спане, и за работа, и за веселie, и за почивка.

Първото нѣщо, което се струва трудно на младия войникъ е, че той трѣбва самъ за всичко да си слугува. Сутринъ, като стане, трѣбва самъ да си нареди леглото и ве-

щитъ, да си очисти ботушитъ, а ако нѣщо му се е скжсало — да го закърпи.

Друго, което му прави впечатление, е строгиятъ редъ въ казармата. За всички нужди на войника е помислено и за всичко е опредѣлено точно времето: за обѣдъ, за вечеря, за учение, за спане и така нататъкъ. При това, всѣка вечеръ, въ опредѣленъ часъ се произвежда провѣрка: следъ това началницитъ прочитатъ наряда за утрешния денъ, предаватъ нѣкои разпоредби на ротния командиръ и правятъ разчетъ на ротата за въ случай на тревога.

Въ всички обноски на войника къмъ началницитъ му трѣбва да се забелязва почитание, готовностъ да служи и да изпълнява заповѣдите имъ. Докато се научи правилно да отдава честь, когато говори съ тѣхъ, трѣбва да застава „мирно“, и да не маха съ ръце, когато разправя нѣщо, а да стои прилично.

Къмъ другаритъ си войникътъ трѣбва да е много внимателенъ, услужливъ и любезенъ. Когато го молятъ за нѣщо, той трѣбва винаги да имъ помогне. Всѣки съветъ, който получи отъ по-старитъ си другари, трѣбва добре да обмисля. Добрите съвети приемай, но лошиятъ отхвърляй. Особено се пази отъ изкушението да те водятъ въ кръчмите около казармата или въ града. Забранено е да се излиза вънъ отъ оградата на казармата безъ разрешение, а пиянството се наказва.

Войникътъ, докато служи, трѣбва да пише често на родителитъ си. Щомъ постъпчи въ казармата, той трѣбва да пише у дома си, че е стигналъ и се е явилъ въ полка. Въ първите дни на службата трѣбва да имъ пише пакъ, безъ да чака отговоръ. Въ писмата си може да имъ пише всичко подробно: какъ се е настанилъ, въ коя рота е, намѣрилъ ли си е вече другари, има ли други момчета — негови по-ранни познати, и т. н. Войникътъ не бива да забравя, че както нему е мило за домашните му, така и тѣмъ е мяично за него; затова всѣко негово писмо ще ги радва много. Ако войникътъ е неграмотенъ, трѣбва да помоли нѣкой другар, да му напише писмо, а самъ той трѣбва да залѣгне, презъ службата да се научи да чете и да пише.

Войникътъ получава писмата си така: всѣки денъ дежурниятъ по рота или ротниятъ писарь получава отъ щаба на полка обикновенитъ писма и ги раздава лично на войницитъ. Препоръчанитъ писма и пари по пощенски записъ се раздаватъ отъ ротния командиръ срещу подпись въ особена книга.

Войникътъ може да изтегли пари, ако има такива въ пощенската спестовна каса, като попълни едно заявление — образецъ и на гърба му ротниятъ командиръ завѣрява, че наистина спестовната книжка подъ № . . . принадлежи на единоки си войникъ.

Ако при дохаждането си младиятъ войникъ е донесъл повече пари, тръбва да ги предаде за пазене на ротния командиръ, а у себе си да запази само дребните пари. Въ казармата няма крадци, но въ началото, докато всичко тръгне въ редъ, войникътъ е много разсъянъ, а може и между самите млади войници да се случат някои дошли съ лоши навици. Освенъ това, като има повечко пари, човѣкъ харчи повече и току черпи този и онзи.

За да получи обратно всички си пари или само част отъ тѣхъ, войникътъ тръбва да заяви на отдѣльонния си командиръ. Той ще получи отъ ротния командиръ исканиетъ пари, като се разпише за това въ особена тетрадка.

Запознаване съ казармената обстановка. Казармата, въ която постъпва войникътъ, има ротни помѣщения, складове, канцеларии, готварница, трапезария, библиотека, стая за дежурния офицеръ, приеменъ покой и нуждници. Още въ първите дни следъ като постъпи въ казармата, войникътъ тръбва да се запознае съ тѣзи помѣщения; началствующите лица ще го разведатъ и запознятъ, тѣ ще му покажатъ цѣлия казарменъ районъ: дворовете, мястата за учение, разните градини и пр.

Зашо е нуждна военната служба. *Войната* съществува отъ началото на свѣта. Тя никога няма да изчезне. Наистина, войната е кървава и жестока; тя отнема живота на много хора, но пъкъ тя принуждава човѣчеството да твори и да напредва. Чрезъ войната народитѣ ставатъ самостоятелни и силни.

Освенъ това, ние сме заградени отъ много страни съ врагове, които непрестанно се въоржаватъ и ни се заканватъ. Нашето съществуване и нашиятъ напредъкъ могатъ да бѫдатъ осигурени само, ако бѫдемъ пригответи да посрещнемъ всѣка война, отъ когото и да бѫде тя предизвикана.

Назначението на войската и днешните идеали на нашата войска. Въоръжената сила на държавата е войската. Тя има три свещенни задачи:

1. Да пази цѣлостта на държавата, нейната независимост и самостоятелност противъ външни врагове.
2. Да бѫде употребена за достигане народните идеали.
3. Да бѫде опора на властта за прилагане на законите къмъ онѣзи, които не зачитатъ приетия въ държавата редъ. Къмъ тѣхъ тя е безмилостна и жестока. Значи, войската пази държавата и отъ вътрешни врагове.

Всѣка държава се управлява отъ една *върховна власт*, която има за цель да пази спокойствието на членовете на държавата и да поддържа приетия въ нея редъ. За да постигне това, на тая власт е присвоено правото да принуждава. Опората и принудителната сила на тая върховна власт се намиратъ въ въоръжената сила — войска, която всѣкога е въ услуга на властта. Но войската сама никога не предприема

никакви действия; тя действува по заповѣдъ на отговорната върховна власть.

Три условия сѫ необходими за сѫществуването на една войска:

Закони, които уреждатъ устройството ѝ.

Чувството на дългъ, които я прави силна и

Единна воля, която заповѣдва и обединява действията ѝ.

Най-важната задача за нашата войска е да постигне нашият народни идеали, т. е. да обедини въ границите на българската държава всички българи. Днесъ голѣма част отъ нашия народъ е останалъ подъ чуждо иго; когато върху българина въ Македония, Тракия и Добруджа се правятъ постоянни усилия да се откаже отъ своята народност и езикъ, очите на всички сѫ обърнати къмъ българската войска. Малка по количество, но сила по духъ, тя ще вдъхва страхъ на враговете, а въ българина — надежда и вѣра въ добрите бѫдници на България и българския народъ.

Войската се попълва съ войници по два способа: 1) по общозадължителната военна повинност и 2) по доброволческия способъ.

При общозадължителната военна повинност всички мѫже въ държавата сѫ задължени да служатъ. Така тѣ отбиватъ своя дългъ къмъ Отечество си. Всички младежи, способни за военна служба, като навършатъ 20 годишна възрастъ се повикватъ въ редоветъ на войската. Тамъ тѣ прослужватъ отъ една до три години, следъ което се уволяватъ въ запаса на армията. Това нѣщо се повтаря всяка година и така се подготвятъ всички мѫже като бойци.

По тази система се попълваше нашата армия до 1919 г., а следъ нея се въведе, по силата на Ньойиския договоръ, доброволческия способъ.

По доброволческия способъ армията се попълва съ войници, но не по задължение, а по доброволно желание, т. е. отъ младежи, които доброволно се посвещаватъ на военната служба.

Този способъ има следните недостатъци: 1. Не всички младежи минаватъ през казармата и следователно не всички мѫже се подготвятъ за бойци; 2. Доброволците сѫ платени, т. е. получаватъ заплата на месецъ; 3. Мъжно се попълватъ войсковите подѣления, тѣ като понѣкога не се явяватъ достатъчно доброволци; 4. Доброволците служатъ опредѣлено число години, а следъ тѣхъ се приематъ други.

При този начинъ за попълване на войници не може да се прави изборъ за различните родове войски, поради недостига на доброволците. За насъ той е крайно неудобенъ, защото нашето Отечество има нужда отъ повече войници за въ време на война, а съгласно Ньойиския договоръ доброволците у насъ трѣбва да служатъ б години въ жандармерията и погранич-